

บทที่ 4 พิธีการศุลกากร

ข้อ 50

ขอบเขตและความครอบคลุม

1. บทนี้จะใช้บังคับกับพิธีการศุลกากรที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติสำหรับการตรวจปล่อยสินค้าที่มีการค้ากันระหว่างคู่ภาคี
2. คู่ภาคีจะต้องปฏิบัติตามบทนี้ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน และภายในทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ของหน่วยงานศุลกากรของแต่ละฝ่าย

ข้อ 51

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) คำว่า “หน่วยงานศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานศุลกากรตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (บี) ของข้อ 27 และ
- (บี) คำว่า “กฎหมายศุลกากร” หมายถึง บทบัญญัติของกฎหมายซึ่งบังคับและควบคุมเกี่ยวกับการนำเข้า การส่งออก การเคลื่อนย้าย หรือการเก็บรักษาสินค้า การบริหารจัดการและการบังคับใช้ของบทบัญญัติเหล่านั้นที่ได้มอบหมายให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรของภาคีแต่ละฝ่ายเป็นการเฉพาะ และข้อบังคับใดๆ ที่หน่วยงานศุลกากรของแต่ละฝ่ายกำหนดขึ้นภายใต้อำนาจตามกฎหมายของตน

ข้อ 52

ความโปร่งใส

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บังคับโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับกฎหมายศุลกากรของตนจะมีอยู่พร้อมให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียใดๆ เข้าถึงได้
2. เมื่อข้อมูลซึ่งได้จัดให้เข้าถึงได้ต้องได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงในกฎหมายศุลกากรของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้ข้อมูลที่ปรับปรุงแล้วมีอยู่พร้อมให้เข้าถึงได้เป็นการล่วงหน้าอย่างเพียงพอก่อนที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีผลใช้บังคับเพื่อบุคคลผู้มีส่วนได้เสียจะสามารถนำไปประกอบการพิจารณาได้ เว้นแต่การบอกกล่าวล่วงหน้าจะไม่สามารถทำได้
3. เมื่อมีการร้องขอจากบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะที่บุคคลผู้มีส่วนได้เสียยกขึ้นและเกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรของตน โดยเร็วที่สุดและถูกต้องที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องไม่ให้แต่เฉพาะข้อมูลที่มีการร้องขอเป็นการเฉพาะเท่านั้น แต่จะต้องให้ข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่ตนพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลผู้มีส่วนได้เสียควรที่จะรู้ด้วย

ข้อ 53

การตรวจปล่อยสินค้า

1. ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องดำเนินการความพยายามที่จะร่วมมือกันเพื่อทำให้พิธีการศุลกากรของทั้งสองฝ่ายเรียบง่ายและสอดคล้องกัน โดยปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

- (เอ) การใช้พิธีการศุลกากรในลักษณะที่คาดการณ์ได้ สม่ำเสมอ และโปร่งใส
  - (บี) ความร่วมมือกับหน่วยงานแห่งชาติผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หน่วยงานศุลกากรของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี และประชาคมการค้า ในทุกกรณีที่เหมาะสม เพื่อความมุ่งหมายที่จะสรรค์สร้างการค้าไร้กระดาษและเพื่อความมุ่งประสงค์อื่น ๆ และ
  - (ซี) การจัดให้มีกระบวนการทบทวนทางปกครองและทางตุลาการที่บุคคลผู้มีส่วนได้เสียเข้าถึงได้โดยง่าย
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ข้างต้น ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง
- (เอ) ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
  - (บี) ลดข้อกำหนดเรื่องเอกสารเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกและทำให้ข้อกำหนดดังกล่าวเรียบง่ายขึ้น และ
  - (ซี) ทำให้พิธีการศุลกากรของตนมีความสอดคล้อง ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กับมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและทางปฏิบัติที่ได้รับการเสนอแนะ ดังเช่น ที่ได้กระทำภายใต้การยอมรับสนับสนุนของสภาความร่วมมือว่าด้วยศุลกากร

ข้อ 54

การรับสินค้าเข้ามาชั่วคราวและสินค้าที่อยู่ระหว่างการผ่านแดน

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงอำนวยความสะดวกต่อไปแก่ขั้นตอนสำหรับการรับสินค้าที่มีการค้างชำระระหว่างคู่ภาคีเข้ามาชั่วคราว โดยเป็นไปตามอนุสัญญาศุลกากรว่าด้วย เอ ที เอ คาร์เนต สำหรับการรับสินค้าเข้ามาชั่วคราว ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา เอ ที เอ”)
2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงอำนวยความสะดวกต่อไปแก่การตรวจปล่อยสินค้าที่อยู่ระหว่างการส่งผ่านจาก หรือไปยัง ภาคีอีกฝ่าย โดยเป็นไปตามวรรค 3 ของข้อห้าของแกตต์ 1994
3. คู่ภาคีจะต้องพยายามที่จะส่งเสริมการใช้ เอ ที เอ คาร์เนต ตามอนุสัญญา เอ ที เอ สำหรับการรับสินค้าเข้ามาชั่วคราวและการอำนวยความสะดวกแก่การตรวจปล่อยสินค้าที่อยู่ระหว่างการผ่านแดนในคู่ภาคีหรือประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี โดยผ่านการสัมมนาและหลักสูตรต่างๆ
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า “การรับเข้ามาชั่วคราว” หมายถึง พิธีการศุลกากรที่สินค้าบางอย่างอาจถูกนำเข้ามาในดินแดนศุลกากรได้อย่างมีเงื่อนไข โดยได้รับการยกเว้นให้ไม่ต้องชำระอากรศุลกากรทั้งหมดหรือบางส่วน สินค้าดังกล่าวจะต้องนำเข้ามาเพื่อความมุ่งประสงค์เฉพาะ และจะต้องมีความมุ่งหมายเพื่อการส่งออกอีกครั้งภายในระยะเวลาที่ระบุและโดยไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงใดๆ นอกจากการเสื่อมค่าตามปกติที่เกิดจากการใช้สินค้านั้น

ข้อ 55

ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูล

1. คู่ภาคีจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านพิธีการศุลกากร ซึ่งรวมถึงการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อต้านการลักลอบขนสินค้าต้องห้าม และการนำเข้าและการส่งออกสินค้าซึ่งต้องสงสัยว่าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามวรรค 1 ข้างต้นอย่างมีประสิทธิภาพ คู่ภาคีจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันตามที่กำหนดไว้ในความตกลงเพื่อการปฏิบัติตาม

3. ข้อ 8 จะไม่ใช้บังคับกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้ข้อนี้

ข้อ 56

คณะอนุกรรมการว่าด้วยพิธีการศุลกากร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยพิธีการศุลกากร (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ตามข้อ 13
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
  - (บี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม
  - (ซี) บังชี้สาขาที่ควรได้รับการปรับปรุงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าระหว่างคู่ภาคี และ
  - (ดี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วมตามข้อ 13
3. องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการจะระบุไว้ในความตกลงเพื่อการปฏิบัติตาม
4. คณะอนุกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน